

naalmindeligt, som det har været tidligere, at man fra Landet sender sindssyge Patienter til Sindssygeanstalterne. Naar der nu er Tale om at beskæftige disse Patienter med legemligt Arbejde, er det mere naturligt at beskæftige dem med Arbejde, som de ere vant til, med Arbejde, der foregaar i fri Luft, end først at lære dem Beskæftigelse ved et eller andet Haandværk, for at de kunne faa deres Tanker sysselsætte og deres Tid optagen af andet end deres sygelige Tanker. Jeg maa have lagt en særlig Betoning i mine Ord, siden det ærede Medlem har faaet det Indtryk, at jeg var særlig betagen af at knytte Landbrugskolonier til Sindssygeanstalter. Det er jeg langt fra, jeg mente kun, at, naar man har det i Udlandet, kan man ogsaa have det her. Det er ikke noget saa ukendt og uprøvet. Med Hensyn til de Spørgsmaal, som jeg tillod mig at rejse i mit første Foredrag, takker jeg den højtærede Minister for den Velvilje, huormed han har besvaret dem. Det viste sig af den højtærede Ministers Svar, at mit første Spørgsmaal var vel berettiget. Forholdet er altsaa dette, at der i Dødblikket er nogen Tvivl om, hvem der har den egentlige Ledelse og det egentlige Tilsyn med de Bygninger, der opføres ved Sindssygeanstalten ved Middelfart. Bygningsinspektøren har ikke dette Tilsyn. Den højtærede Minister oplyste, at man har bestiftet en Arkitekt til at føre Tilsyn med, at Bygningerne opføres i Overensstemmelse med Tegningerne og Planerne, men den egentlige økonomiske Ledelse, mente den højtærede Minister, laa hos Direktionen. Nu er Direktionen ikke sammensat med det for Dje staadig at opføre Nybygninger; det er kun rent undtagelsesvis, at det sker. Det er derfor efter min Mening yderst uheldigt, at Ansvar for Byggearbejdet er delt paa en saadan Maade, at man ikke ved, hvor Ansvarer begynder for den ene Myndighed og ender for den anden. Nu henviste den højtærede Minister til, at her foreligger for Rigsdagen et Forslag om en Omordning af dette Forhold, nemlig et Lovforslag angaaende Statens Bygningsvæsen i det hele. Det er ganske rigtigt, der foreligger et saadant Forslag, men om det bliver vedtaget i denne Rigsdagsamling, borger jeg ikke for, det ved jeg ikke, men skulde man gaa til Udførelse af dette Forslag, her foreligger, vilde jeg rigtig nok henstille det til det eventuelle Udvalgs nærmere Overvejelse, at man, hvis ikke en Bygningslov vedtages forinden dette Forslag, da dertil knytter en Bestemmelse om, hvem der egentlig skal have Ansvarer baade det tekniske og det økonomiske for Udførelsen af en saadan Bygning,

som der her er Tale om. At anvende 800,000 Kr., som man nu har anvendt til Middelfart Sindssygeanstalts Udvidelse, uden at det er klart, hvem der egentlig har det økonomiske Ansvar for disse Penges Anvendelse, er utilstedeligt og bør ikke finde Sted oftere, men jeg antager heller ikke, det vil være umuligt at komme til en Forstaelse med den højtærede Minister om en rent midlertidig Ordning, saaledes at man faar Klarhed over, hvem der bærer det økonomiske Ansvar for en saadan Sags Udførelse. Det glæder mig ogsaa, at den højtærede Minister er villig til at fremsætte et Lovforslag om Sindssygevæsenet i sin Almindelighed og om Tilsyn med Sindssygeanstalterne. Jeg tror, at der i høj Grad trænges til en saadan Lov. Det er ganske rigtigt, hvad den højtærede Minister udtalte, at det griber ind i forskellige Forhold, og at det kan have sine Banfeligheder at komme til en praktisk Ordning af denne Sag, men det bør ikke hindre Lovgivningsmagten i at forsøge at komme til et heldigt Resultat. Den højtærede Minister henviste til det Lovforslag, der er opført som den følgende Sag paa Dagsordenen, og lod formode, at han krævede et overordnet Sundhedsraad, for han syntes tilbøjelig til at gaa ind paa at forelægge et Forslag til Lov om Tilsyn med Sindssygevæsenet, og i samme Aarbædret omtalte den højtærede Minister Manglerne ved de nuværende Embedslæger, idet kun saa Distriktlæger havde en saadan Uddannelse, at de kunde siges at være særlig bekendte eller fortrolige med Sindssygevæsenet i al sin Almindelighed. Det henlede min Tanke paa, hvad dette Ting har krævet som Betingelse for at gaa med til et overordnet Sundhedsraad, og jeg haaber, at det da skal lykkes at komme til en Forstaelse med den ærede Minister om at lade de Ting følges ad, som dette Ting ønsker maatte følges ad; men da det Spørgsmaal ikke direkte foreligger her, skal jeg ikke nærmere komme ind derpaa. Det vil nærmest høre hjemme under Behandlingen af den næste Sag paa Dagsordenen. Jeg kan være enig med den ærede sidste Taler i, at den Sum, der kræves til Udførelsen af en Aulssbygning ved Sindssygeanstalten ved Bordingborg, er for stor. Det har jeg allerede antydet i mit første Foredrag. Men jeg vil tilføje, hvad jeg glemte før, at det ser meget løjerlig ud, at man stiller i Udsigt, at et saadant Aulssbrug vil kunne forrente sig i den Grad, at man paaregner en aarlig Indtægt af 5,000 Kr. (Næst: Merindtægt.) Ja, Merindtægt. Saa vidt mig bekendt, er Gaarden forpagtet ud for en Sum af 800 Kr., og jeg vil nok